

Chambre des Représentants

SESSION 1979-1980

9 OCTOBRE 1979

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 6 de la loi du 5 août 1968, établissant certaines relations entre les régimes de pension du secteur public et ceux du secteur privé

(Déposée par M. Bertouille)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Depuis une dizaine d'années, les gouvernements successifs s'efforcent d'harmoniser les différentes législations en matière de pension, notamment en simplifiant les preuves de la carrière et en organisant le transfert de cotisations.

Ainsi, l'arrêté royal du 17 juin 1955 sur les pensions de retraite et de survie des ouvriers, prévoyait en son article 7 l'assimilation automatique des années de guerre 1940-1945, période pendant laquelle l'activité professionnelle n'a pas, en ce qui concerne la sécurité sociale, suivi les règles et formalités applicables en période normale.

Il est utile de préciser que cet article 7 stipulait que les personnes ayant collaboré de façon active avec l'ennemi étaient exclues du bénéfice de la loi.

L'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 qui a fusionné les différents régimes de pension des salariés ne reprenait plus cette clause d'exclusion, notamment parce que l'application stricte du principe entraînait parfois des conséquences très lourdes, au détriment des veuves de « petits inciviques » auxquelles nulle faute n'était imputable.

La situation devenait plus compliquée par le vote de la loi du 5 août 1968, organisant le transfert des cotisations des titulaires de fonctions publiques, des membres du personnel d'Afrique et des militaires qui avaient quitté leur service avant l'âge de la retraite pour exercer une activité professionnelle dans le secteur privé.

En effet, l'application de cette législation nouvelle, allant de pair avec la suppression de la clause d'exclusion citée ci-dessus, a comme conséquence illogique que des mili-

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1979-1980

9 OKTOBER 1979

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 6 van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector

(Ingediend door de heer Bertouille)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Sedert een tiental jaren streven de opeenvolgende regeringen naar een harmonisatie van de diverse pensioenwetgevingen, met name door de voor de beroepsloopbaan te leveren bewijzen te vereenvoudigen en de overdracht van de bijdragen te regelen.

Aldus voorzag artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 juni 1955 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders in de automatische gelijkstelling van de oorlogsjaren 1940-1945, tijdens welke periode de beroepsarbeid t.a.v. de sociale zekerheid niet verliep volgens de in normale tijden toepasselijke regels en formaliteiten.

Het hoeft geen betoog dat artikel 7 bepaalde dat de personen die op actieve wijze collaboreerden met de vijand, op generlei wijze aanspraak op het voordeel van de wet konden maken.

Het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967 dat de diverse pensioenregelingen voor de werknemers heeft samengesmolten, nam die uitsluitingsclausule niet over, met name omdat de strikte toepassing van het beginsel soms zeer erge gevolgen had voor de weduwen van « kleine incivieken », wie geen enkele schuld kon worden aangewreven.

De situatie werd nog ingewikkelder door de goedkeuring van de wet van 5 augustus 1968, waarbij de overdracht werd geregeld van de bijdragen van de bekleeders van openbare ambten, van de personeelsleden van het Bestuur in Afrika en van de militairen die vóór de pensioengerechtigde leeftijd weggingen om beroepsarbeid in de privé-sector uit te oefenen.

De toepassing van die nieuwe wet, welke gepaard ging met de opheffing van de bovenvermelde uitsluitingsclausule, had immers tot onlogisch gevolg dat militairen die o.m. aan

taires ayant combattu les forces alliées, notamment sur le front de l'Est, et qui de ce fait ont rendu un service militaire à l'ennemi, peuvent obtenir une pension de retraite de salarié pour la période 1940-1945 grâce à l'assimilation automatique, prévue notamment par l'article 11 dudit arrêté royal n° 50. En d'autres termes, le militaire ayant trahi son pays en combattant dans les rangs de l'ennemi, bénéficie d'une pension à charge de la collectivité qu'il a trahie.

Il est évident que telle n'était pas l'intention du législateur.

Le but de la présente proposition est de corriger cette anomalie et cette iniquité en introduisant une clause d'exclusion dans l'article 6 de la loi du 5 août 1968. La disposition préconisée ne concerne que les militaires qui ont participé aux activités militaires de l'ennemi et respecte ainsi les droits des autres salariés.

En outre, cette proposition ne prévoit l'exclusion de l'assimilation que pour la période effectivement passée sous les armes au service de l'ennemi.

Enfin, aucune rétroactivité n'est prévue, la lacune de la loi étant imputable au législateur et non au bénéficiaire.

A. BERTOUILLE

PROPOSITION DE LOI

Article 1

L'article 6 de la loi du 5 août 1968, établissant certaines relations entre les régimes de pension du secteur public et ceux du secteur privé est complété par un § 3 rédigé comme suit :

« § 3. Le militaire qui, pendant la guerre de 1940-1945, a combattu effectivement sous les ordres ou aux côtés des forces militaires ennemies, ne peut cependant en aucun cas faire valoir des droits à une pension, visée au § 1, premier alinéa, pour la période pendant laquelle il a participé aux dites activités militaires ».

Art. 2

La présente loi sort ses effets à partir du premier jour du mois qui suit celui au cours duquel elle aura été publiée au *Moniteur belge*.

19 septembre 1979.

A. BERTOUILLE

het Oostfront tegen de geallieerden hadden gestreden en derhalve de vijand militaire diensten bewezen hebben en werknemerspensioen voor het tijdvak 1940-1945 kunnen verkrijgen dank zij de automatische gelijkstelling, als bedoeld bij artikel 11 van voornoemd koninklijk besluit n° 50. Met andere woorden, de militair die zijn land verraden heeft door te strijden in de vijandelijke gelederen, ontvangt een pensioen ten laste van de gemeenschap die hij verraden heeft.

Het ligt voor de hand dat zulks niet in de bedoeling lag van de wetgever.

Dit wetsvoorstel wil die onregelmatige en onbillijke toestand verhelpen door in artikel 6 van de wet van 5 augustus 1968 een uitsluitingsclausule op te nemen. De aanbevolen bepaling heeft slechts betrekking op de militairen die aan militaire activiteiten van de vijand hebben deelgenomen en zij doet dus geen afbreuk aan de rechten van de overige werknemers.

Daarenboven voorziet dit voorstel slechts in de uitsluiting voor de periode tijdens welke de betrokkene werkelijk in de vijandelijke gelederen streed.

Daarenboven is er geen terugwerkende kracht, aangezien de leemte in de wet uitsluitend aan de wetgever en niet aan de gerechtigde te wijten is.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Artikel 6 van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector, wordt aangevuld met een § 3, luidend als volgt :

« § 3. De militair die tijdens de oorlog 1940-1945 metterdaad gestreden heeft onder het bevel of aan de zijde van de vijandelijke strijdkrachten, kan evenwel op generlei wijze aanspraak maken op een bij het eerste lid van § 1 bedoeld pensioen voor het tijdvak tijdens hetwelk hij aan de bedoelde militaire activiteiten heeft deelgenomen. »

Art. 2

Deze wet heeft uitwerking vanaf de eerste dag van de maand volgend op die in de loop waarvan zij in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

19 september 1979.